

РЕШЕНИЕ

№ 4775

гр. София, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 13.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12855** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя В. В., чрез адв. С., с която срещу Национална агенция за приходите са предявени иски за заплащане на обезщетение, както следва: за претърпени имуществени вреди в размер на 550.00 лева, представляваща направени разходи за адвокатско възнаграждение, във връзка със съдебно обжалване на наказателно постановление (НП) № F342377/16.11.2017 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП С., по НАХД № 812/2018 г. на СРС и КНАХД № 6333/2018 г. на АССГ; за претърпени неимуществени вреди в размер на 1000.00 лева, настъпили в резултат на посоченото незаконосъобразно НП, ведно със законната лихва върху сумата за обезщетение, считано от 16.11.2017 г. – датата на издаване на НП, до окончателното й изплащане.

В съдебно заседание, ищецът, чрез процесуалния си представител адв. С., заявява, че оттегля иска за присъждане на неимуществени вреди, като поддържа исковата молба в останалата ѝ част. Моли съда да уважи исковата претенция в размер на 550 лв. и да присъди в полза на страната разноски по делото.

Ответникът – Национална агенция за приходите, чрез процесуален представител

юрк. Б., в писмен отговор от 11.03.2022 г. изразява становище за неоснователност на исковата молба. По отношение на исковата претенция за имуществени вреди е посочено, че разноските по водене на административнонаказателни дела, включително по изготвяне на жалби срещу НП, не могат да се квалифицират като вреди, произтичащи непосредствено от незаконосъобразен административен акт. Същите са направени в резултат на договорни отношения, като адвокатското възнаграждение е престоирано на основание поето финансово задължение на една от страните по договора. Срещу заплатеното възнаграждение ищецът е получил услуга – защита в съдебното производство, поради което за него тя не представлява вреда. На следващо място се сочи, че сключването на договор за правна защита не е задължително, а е по преценка на страната. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание ответникът, чрез юрк. Б., моли съда да отхвърли исковата претенция. Прави възражение за прекомерност на платеното от ищеца адвокатско възнаграждение за настоящото производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на предявения иск за имуществени вреди. По отношение на претенцията за законна лихва, прокурорът посочва, че началният момент, от който може да бъде присъдена такава е от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменено НП.

Административен съд София град, I отделение, 3 състав, като взе предвид изложените от страните становища и доводите на ищеца и извърши съвкупна преценка на доказателствата, намира за установено следното от фактическа страна:

С наказателно постановление № F342377/16.11.2017 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП С., на [фирма], на осн. чл. 77, ал.1 от Закона за счетоводството, е наложена имуществена санкция в размер на 300.00 лв. за нарушение на чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч.

С решение от 18.04.2018 г., постановено по НАХД № 812/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 122-ти състав, е отменено НП № F342377/16.11.2017 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП С.. Съдебният акт е оставен в сила с решение № 6201 от 29.10.2018 г. по КНАХД № 6333/2018 г., по описа на АССГ, X. касационен състав.

От приетите доказателства по КНАХД № 6333/2018 г. по описа на Административен съд София - град, прието за послужване по настоящото дело, се установява: Пред въззивната инстанция е представено пълномощно, с което [фирма], представлявано от управителя В. В., е упълномощил адв. М. С. да го представлява пред СРС по НАХД № 812/2018 г. Съгласно приложения договор за правна защита и съдействие от 15.03.2018 г. страните са договорили възнаграждение в размер на 150 лв., за които е отбелязано, че са платени в брой. Представено е и пълномощно, с което [фирма], представлявано от управителя В. В., е упълномощил адв. М. С. да го представлява пред АССГ по КНАХД № 6333/2018 г., като съгласно приложения договор за правна защита и съдействие от 11.10.2018 г. страните са договорили възнаграждение в размер на 300 лв., за които е отбелязано, че са платени в брой /л.12/.

В хода на въззивното производство са проведени две открити съдебни заседания, на едно които ищецът е бил представляван от упълномощения адв. С.. В хода на касационното производство е проведено едно открито съдебно заседание, на което ищецът е бил представляван от упълномощения адв. С..

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Предявените иски са процесуално допустими - твърдят се имуществени вреди от отменено наказателно постановление, издадено от орган, принадлежащ към структурата на ответника – Национална агенция за приходите, която по силата на чл. 2, ал. 2 от ЗНАП е юридическо лице на бюджетна издръжка.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне отговорност за дейност на приходната администрация, предвидена в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и чл. 17, ал. 6 ДОПК, следва да са налице трите елемента от правопораждащия я фактически състав: 1. незаконосъобразен акт, действие или бездействие; 2. имуществени или неимуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между тях. Отговорността е безвиновна - съгласно чл. 4 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

С аргумент от чл. 154, ал. 1 от ГПК вр. чл. 144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения от него иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

По делото е безспорно установено, че е налице незаконосъобразен акт – наказателно постановление № F342377/16.11.2017 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП С., отменен с влязло в сила решение от 18.04.2018 г., постановено по НАХД № 812/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 122 състав. Следователно, доказано е наличието на първия елемент от сложния фактически състав по чл. 1 от ЗОДОВ – незаконосъобразно наказателно постановление, издадено при изпълнение на санкционираща административна дейност, по смисъла на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

Установено е по безспорен начин, че пред въззивната инстанция и пред касационната инстанция ищецът е бил представляван от процесуален представител – адв. С., надлежно упълномощена с приложени по делото пълномощни. В хода на касационното производство по адм. д. № 6333/2018 г. по описа на Административен съд София - град са представени два договора за правна помощ и съдействие от 15.03.2018 г. и от 11.10.2018 г. (л. 12 от КНАХД № 6333/2018 г.), неоспорени от ответника, от които се установи, че между страните са договорени и платени адвокатски възнаграждения, както следва: в размер на 150 лв. за процесуално представителство по НАХД № 812/2018 г. по описа на СРС; в размер на 300 лв., за процесуално представителство по адм. д. № 6333/2018 г. по описа на АССГ.

Адвокатската защита е нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора и е израз на обичайната грижа на лицето за охраняването на неговите права и интереси, поради което и вредите се явяват пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт. В производствата по ЗАНН (в приложимата за спорното право редакция – преди изменението, обн. в ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) субсидиарно са приложими правилата на НПК, които не предвиждат възможност за присъждане на направените в хода на производството разноски за правна помощ и съдействие. Тъй като в закона не е предвиден ред за присъждане на направените в

тези производства разноси, извършените разходи за адвокатски хонорар, за осъществяване на правна помощ и съдействие в производство по оспорване на наказателно постановление, приключило с неговата отмяна, представляват имуществена вреда, по смисъла на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, която не е възстановена и за която ответникът дължи обезщетение на основание чл. 4 ЗОДОВ /в този смисъл и ТР № 1/15.03.2017 г. по ТД № 1/2016 г. на ОСС на ВАС/. Ето защо възраженията на ответника в тази насока са неоснователни.

Представените договори за правна защита и съдействие установяват, че адвокатските възнаграждения за правна защита и съдействие по НАХД № 1812/2012 г. по описа на СРС и по адм. д. № 6333/2018 г. по описа на АССГ са договорени и платени изцяло от ищеца, от което следва, че е налице имуществена вреда в размер на 450 лева, която е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразното наказателно постановление. Поради това, искът за присъждане на обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди в резултат на незаконосъобразното НП, е частично основателен и следва да бъде уважен за сумата от 450 лв. и да се отхвърли в останалата част до пълния претендиран размер от 550 лв.

С оглед гореизложеното, частично основателна се явява и акцесорната претенция за присъждане на законна лихва върху претендираното обезщетение. Съгласно приетото в т. 4 от ТР № 3/2004 г., постановено по тълк. дело № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС при незаконни актове на администрацията, началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административните актове. Ето защо, претенцията за присъждане на законна лихва следва да се уважи върху присъденото обезщетение за имуществени вреди от 450 лева за периода от 29.10.2018 г. (датата на влизане в сила на решението, с което НП е отменено като незаконосъобразно) до датата на окончателното ѝ плащане от НАП.

По разноските:

Ищецът е представил доказателства за направени разноси пред настоящата инстанция в общ размер на 425 лева, представляващи платена държавна такса в размер на 25 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв., съгласно договор за правна защита и съдействие от 30.12.2021 г. (л. 36). Основателно е възражението на ответника за прекомерност на платения адвокатски хонорар. С оглед невисоката фактическата и правна сложност на делото същият следва да бъде определен в размер на 300 лв., съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. Поради това и на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сума в размер на 25 лв. – платена държавна такса и сума в размер на 245 лв. – адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от иска.

На основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ и съобразно изхода на делото в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София град, I отделение, 3 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 450 (четиристотин и петдесет) лева, представляваща обезщетение за

претърпени имуществени вреди, причинени от незаконосъобразно наказателно постановление № F342377/16.11.2017 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП С., заедно със законна лихва върху посочената сума, считано от 29.10.2018 г. до окончателното изплащане на задължението, като ОТХВЪРЛЯ иска в останалата му част до пълния предявен размер от 550 лева.

ОСЪДЖА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в общ размер от 270 (двеста и седемдесет) лева, представляваща сторените по делото разноси.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: